

Sygn. akt V W 626/19

(poprzednia sygn. akt XI W 3642/18)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

24 października 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Michał Kowalski

Protokolant: Ewelina Kwiatkowska, Monika Filaber

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 14 czerwca 2019 roku, 3 września 2019 roku i 24 października 2019 roku w W.

sprawy przeciwko:

1. **Z. M.**

córcie M. i B.

urodzonej (...) w W.

obwinionej o to, że:

w dniu 11 listopada 2017 roku około godziny 16:25 w W. przy Al. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami usiłowała przeszkodzić w przebiegu niezakazanego zgromadzenia publicznego (...), w ten sposób, że usiadła na trasie w/w przemarszu, czym utrudniała przemieszczanie się jego uczestników,

tj. o wykroczenie z art. 52 § 2 pkt 1 kw,

2. **A. M.** z domu M.

córcie Z. i H.

urodzonej (...) w Ł.

obwinionej o to, że:

w dniu 11 listopada 2017 roku około godziny 16:25 w W. przy Al. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami usiłowała przeszkodzić w przebiegu niezakazanego zgromadzenia publicznego (...), w ten sposób, że usiadła na trasie w/w przemarszu, czym utrudniała przemieszczanie się jego uczestników,

tj. o wykroczenie z art. 52 § 2 pkt 1 kw,

3. **I. M.**

córcie C. i W.

urodzonej (...) w W.

obwinionej o to, że:

w dniu 11 listopada 2017 roku około godziny 16:25 w W. przy Al. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami usiłowała przeszkodzić w przebiegu niezakazanego zgromadzenia publicznego (...), w ten sposób, że usiadła na trasie w/w przemarszu, czym utrudniała przemieszczanie się jego uczestników,

tj. o wykroczenie z art. 52 § 2 pkt 1 kw,

4. **K. K.** (1) z domu J.

córcie M. i B.

urodzonej (...) w W.

obwinionej o to, że:

w dniu 11 listopada 2017 roku około godziny 16:25 w W. przy Al. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami usiłowała przeszkodzić w przebiegu niezakazanego zgromadzenia publicznego (...), w ten sposób, że usiadła na trasie w/w przemarszu, czym utrudniała przemieszczanie się jego uczestników,

tj. o wykroczenie z art. 52 § 2 pkt 1 kw,

5. **K. Z.**

córcie J. i H.

urodzonej (...) w W.

obwinionej o to, że:

w dniu 11 listopada 2017 roku około godziny 16:25 w W. przy Al. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami usiłowała przeszkodzić w przebiegu niezakazanego zgromadzenia publicznego (...), w ten sposób, że usiadła na trasie w/w przemarszu, czym utrudniała przemieszczanie się jego uczestników,

tj. o wykroczenie z art. 52 § 2 pkt 1 kw,

6. **L. Ł.** (1) z domu N.

córcie M. i J.

urodzonej (...) w K.

obwinionej o to, że:

w dniu 11 listopada 2017 roku około godziny 16:25 w W. przy Al. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami usiłowała przeszkodzić w przebiegu niezakazanego zgromadzenia publicznego (...), w ten sposób, że usiadła na trasie w/w przemarszu, czym utrudniała przemieszczanie się jego uczestników,

tj. o wykroczenie z art. 52 § 2 pkt 1 kw,

7. **M. M. Z.** (1) z domu B.

córcie Z. i S.

urodzonej (...) w P.

obwinionej o to, że:

w dniu 11 listopada 2017 roku około godziny 16:25 w W. przy Al. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami usiłowała przeszkodzić w przebiegu niezakazanego zgromadzenia publicznego (...), w ten sposób, że usiadła na trasie w/w przemarszu, czym utrudniała przemieszczanie się jego uczestników,

tj. o wykroczenie z art. 52 § 2 pkt 1 kw,

I. obwinione: Z. M., A. M., I. M., K. K. (2), K. Z., L. Ł. (2), M. M. (3) W. Z. uniewinnia od popełnienia zarzucanych im czynów;

II. płytę CD-R z k. 18 pozostawia w aktach sprawy;

III. na podstawie art. 119 § 2 pkt 1 kpw określa, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt V W 626/19

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 listopada 2017 roku w W. odbywało się zgromadzenie publiczne (...).

Obwinione Z. M., A. M., I. M., K. K. (2), K. Z., L. Ł. (2), M. Z. (2) i 7 innych kobiet szły w Marszu Alejami (...) w kierunku Mostu P.. Przed wejściem na Most – około godziny 16.20 kobiety odwróciły się, stanęły w szeregu i rozwinęły transparent „FASZYZM STOP”. Wykrzykiwały także hasła przeciw faszystom. Niektóre z osób uczestniczących w Marszu szarpały kobiety, ubliżały im. Obwinione w wyniku agresywnego działania - napierania tych osób usiadły na ulicy. Marsz kontynuował dalszy pochód – uczestnicy omijali kobiety z obu stron i szli dalej. Obwinione zostały po kilku minutach usunięte z ulicy na pobocze przez nieustalone osoby.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego w postaci:

1. wyjaśnień obwinionych - k. 235,
2. zeznań świadków: M. M. (4) – k. 255-256, 10, P. P. – k. 256, 15,
3. notatki urzędowej – k. 1-2,
4. kopii decyzji Wojewody Mazowieckiego – k. 3-5,
5. oględzin materiału filmowego – k. 235.

Obwinione nie przyznały się do popełnienia zarzucanych im wykroczeń.

Z. M. wyjaśniła w szczególności, że to nie była próba zablokowania, tylko protest wobec pojawiającej się na Marszach (...)symboliki faszystowskiej i bierności władz. 14 kobiet nie byłoby zdolne do zablokowania kilkudziesięcotysięcznego Marszu. Hasła nawołujące do nienawiści, eliminowania osób innej narodowości, etniczności innej wiary czy orientacji seksualnej nie mogą być tolerowane przez człowieka uważającego się za przyzwoitego.

A. M. wyjaśniła w szczególności, że podpisuje się pod tym, co powiedziała obwiniona Z. M.. Był to protest przeciwko manifestacjom rasistowskim, ksenofobicznym, homofobicznym i faszystowskim. Nie chciała blokować Marszu, ale zaprotestować.

I. M. wyjaśniła w szczególności, że był to jej pokojowy protest przeciwko elementom faszystowskim, ksenofobicznym i rasistowskim pojawiającym się na Marszach (...). 14 kobiet nie mogło przeszkodzić maszerującym tysiącom. Korzystała z prawa do kontrmanifestowania, wolności zgromadzeń i wolności słowa.

K. K. (2) wyjaśniła w szczególności, że miała podobną motywację jak poprzednio przesłuchane obwinione. Była nadto motywowana historią rodzinną. Była skopana w trakcie przedmiotowego zdarzenia przez uczestników Marszu. Nie było pomysłu, żeby zablokować Marsz.

K. Z. wyjaśniła w szczególności, że przyszła wraz z pozostałymi kobietami, żeby zmanifestować swój sprzeciw i żeby udokumentować zachowania, symbole i hasła uczestników ze środka Marszu

L. Ł. (2) wyjaśniła w szczególności, że podpisuje się pod wyjaśnieniami koleżanek. Pochodzi z rodziny (...), rodzina przekazała jej przerażające wspomnienia i nigdy nie pozwoli, żeby to wróciło. Będzie przeciwko temu protestowała. Hasła pojawiające się na Marszu były nienawistne, przerażające.

M. Z. (2) wyjaśniła w szczególności, że 11 listopada jest też jej świętem i nie pozwoli sobie go odebrać organizacjom nacjonalistycznym, w tym i takim, które otwarcie głoszą hasła rasistowskie i faszystowskie. Postanowiła czynnie zaprotestować przeciwko rasistowskiej ideologii

Sąd zważył, co następuje:

Ustalony przez Sąd stan faktyczny, wskazany na wstępie niniejszego uzasadnienia, nie jest sporny między stronami. Wynika on ze wszystkich wskazanych wyżej dowodów, w tym w szczególności oględzin zapisu filmowego, dokonanych w toku rozprawy głównej. Sąd dał w tej sytuacji wiarę wyjaśnieniom obwinionych i zeznaniom świadków co do przebiegu faktycznego samego zdarzenia. Dowody te nie budzą żadnych wątpliwości.

Przepis art. 52 § 2 pkt 1 kw stanowi, że - kto przeszkadza lub usiłuje przeszkodzić w organizowaniu lub w przebiegu niezakazanego zgromadzenia, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.

Zdaniem Sądu zachowanie obwinionych nie wyczerpało znamion wykroczenia z art. 52 § 2 pkt 1 kw. Nie sposób uznać ich działania za zmierzające bezpośrednio do przeszkodzenia w przebiegu zgromadzenia, jak również potraktować jako etap bezpośrednio poprzedzający przeszkodzenie w przebiegu zgromadzenia (usiłowanie). Zachowanie obwinionych stanowiło przejaw pokojowej manifestacji poglądów w przestrzeni publicznej. Zachowanie to należy oceniać w perspektywie konstytucyjnie gwarantowanej wolności wyrażania poglądów, co jest podstawowym prawem człowieka (art. 54 Konstytucji RP). Wolność wyrażania poglądów ma kluczowe znaczenie w sferze życia publicznego i wiąże się ściśle z innymi wolnościami wyrażającymi łącznie wolność działania jednostki w życiu publicznym. Gwarantowanie każdemu wolności wyrażania swoich poglądów posiada swoje umocowanie również w umowach międzynarodowych, które Polska ratyfikowała, w tym w Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Także Europejski Trybunał Praw Człowieka w swoim orzecznictwie zwracał uwagę na to, jak ważna jest dla każdego obywatela swoboda wypowiedzi w sferze publicznej.

Zauważyć należy, że zachowanie obwinionych nie spowodowało i nie mogło spowodować żadnego przeszkodzenia w przebiegu Marszu (...). Tak nieliczna grupa osób naprzeciwko kilkudziesięciotysięcznego Marszu nie mogła spowodować żadnego istotnego zakłócenia. Obwinione doskonale zdawały sobie z tego sprawę i ich zachowanie nie zmierzało w kierunku przeszkodzenia Marszowi - stanowiło jedynie wyraz postawy sprzeciwiającej się hasłom przedstawianym przez niektórych uczestników Marszów (...). Zachowanie obwinionych mieściło się w granicach wolności debaty publicznej oraz demokratycznego porządku prawnego. Z niespornego materiału dowodowego wynika, że uczestnicy Marszu bez żadnych utrudnień omijali z obu stron siedzące na ulicy kobiety. Obwinione oczywiście nie były w stanie zablokować pochodu uczestników Marszu także z uwagi na znaczną szerokość ulicy, którą kroczył Marsz. Jasne jest dla Sądu, że obwinione, już planując swoje działanie, zdawały sobie z tego sprawę i ich zachowania nie można określić nawet jako usiłowania przeszkodzenia.

Wobec powyższego uznać należy, że w przedmiotowej sprawie wystąpiła negatywna przesłanka procesowa opisana w art. 5 § 1 pkt 2 kpw, wyłączająca postępowanie, bowiem czyn zarzucany obwinionym nie zawiera znamion wykroczenia.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, Sąd uniewinnił obwinione od popełnienia zarzucanych im czynów, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa (art. 119 § 2 pkt 1 kpw).